

РЕШЕНИЕ

№ 6475

гр. София, 08.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8655** по описа за **2021** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Столична община, чрез юрк. Д. Ц. срещу Решение от 12.07.2021 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 7-и състав, постановено по НАХД № 3002/2021 г., с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 332953/14.03.2017 г., издадено от заместник кмет на Столична община, с което на осн. чл. 35, ал. 7 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община /НРУПОГТТСО/ на А. Д. М., [ЕГН] е наложена глоба от 200 лв., за нарушение по чл.18, т.1, б.„а“, „б“ и „в“ и чл. 35, ал. 1, вр. чл. 34, ал. 3 от НРУПОГТТСО.

В жалбата се твърди, че решението на въззивния съд е неправилно, постановено в нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Счита за неправилен извода на съда, че в случая е нарушено правото на защита на лицето, посочено като нарушител. Не се споделят и правните изводи, че в случая при налагане на наказанието е следвало да бъде приложен Закона за Автомобилните превози /ЗавП/. Моли за отмяна на първоинстанционното решение и потвърждение на процесното НП.

В съдебно заседание касатарът, редното призован, представлява се от юрк. В., която

поддържа изложеното в жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Ответникът – А. Д. М. в съдебно заседание се представлява от адв. З., която оспорва жалбата по съображения, изложени в представения по делото отговор на касационна жалба. Претендира направените по делото разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура /СГП/ - прокурор Д. дава заключение за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Въз основа на приетите писмени и гласни доказателства районният съд е възприел следната фактическа обстановка: На А. Д. М., [ЕГН] е бил съставен АУАН №0332953 за това, че на 22.02.2018г., в 11.50 часа, пътува в [населено място] в А 94 (с инвент.№2018), констатирано след спирка: ПК Д., в посока: гара Пионер, район Студентски град, без редовен превозен документ и отказва да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците, с което виновно нарушила разпоредбите на чл.18 т.1 б."а", б."б" и б."в" и чл.35 ал.1, вр.чл.34 ал.3 от НРУПОГТТСО. АУАН бил съставен от св. С. С. контролър със сл. № 238 към ЦГМ и подписан от св. Р. Т. – негова колежка. Въз основа на така съставения АУАН, било издадено процесното НП.

За да отмени НП, СРС е приел, че материалноправните характеристики на посочените като нарушени разпоредби от НРУПОГТТСО (отм.) предполагат данните за нарушение да се потвърждават от събраните по делото гласни доказателства.

Настоящата касационна инстанция счита, че решението на въззивния съд е правилно като краен резултат.

Следва да бъде посочено, че в хода на производството по налагане на административно наказание са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита на санкционираното лице. Хипотезите на б. "а", б. "б" и б. "в" на чл. 18, т. 1 от НРУПОГТТСО уреждат отделни, самостоятелни задължения на пътниците в обществения градски транспорт, неизпълнението на всяко едно от които би обусловило извършване на административно нарушение, като в случая не е ясно което точно задължение е нарушено. Това създава неяснота за какво точно е санкциониран жалбоподателят, което от своя страна съществено нарушава правото му на защита. Това обстоятелство създава и неяснота за какво точно действие или бездействие лицето е санкционирано, което представлява неспазване разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН. Последното съставлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като накърнява правото на защита на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице. Последното само по себе си е основание за отмяна на процесното НП.

На следващо място, следва да бъде посочено, че е наличие противоречие между Наредбата за реда и условията на пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община /НРУПОГТТСО/ и ЗАвтПр, поради което НП

неправилно е издадено на основание Наредбата. Съгласно чл. 101 от ЗАвтПр, в редакцията му към датата на извършване на нарушението, пътник в моторно превозно средство за обществен превоз, какъвто е автобусът, който пътува без билет или друг документ, се наказва с глоба от 10 до 50 лв. – за превози по общинските транспортни схеми; петдесет лв. – за междуселищни превози; триста лв. – за международни превози. Санкцията за пътуване без билет е предвидена в закон. Разпоредбата на чл. 101 от ЗАвтПр не е бланкетна и признаците на извършеното нарушение не подлежат на попълване от друг нормативен акт. Недопустимо е обществени отношения, изчерпателно уредени със закон, да се преуреждат с подзаконов нормативен акт, като за същото нарушение се предвижда по-високо по размер административно наказание, макар и от същия вид – „глоба“. Противоречието между закон и подзаконов акт обуславя отмяната на НП издадено за нарушение по наредба на СО /НРУПОГТТСО/, противоречаща на ЗАвтПр - чл. 15, ал. 3 от ЗНА. ЗАвтПр е относим и към превозите по общинските транспортни схеми, тъй превозът на пътници е изрично посочен в чл. 1, т. 1 от същия. В този смисъл, предвид разпоредбите на ЗНА, приложим е законът, а не подзаконовият нормативния акт.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл.218, ал.2 АПК настоящата инстанция намира, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и с оглед направеното от ответника по касация искане за присъждане на разноски на основание чл.143, ал.3, вр.чл.228 от АПК, вр. чл.63, ал.3 ЗАНН на ответника се дължат разноски в доказани им размер. В случая по делото е представен единствено списък на разноските, но не се представя доказателство за реалното му заплащане, поради което искането следва да бъде оставено без уважение. По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо и второ АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд – София град, II касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 12.07.2021 г. на Софийски районен съд, НО, 7-и състав, постановено по НАХД № 3002/2021 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.